

ΕΚΤΟΣ Ύλης

Μάρτιος 2012

έντυπο δρόμου

τεύχος 30

ΕΚΤΟΣ

Υλης : έξω από τα καθιερωμένα δηλαδή. Ενάντια σε ό,τι θέλουν να μας επιβάλλουν. Κόντρα σε πάσης φύσεως εξουσία και καταπίεση (άμεση ή έμμεση).

Από την παιδεία, την παραπαιδεία και την αυθεντία των αυτόκλητων σοφών των υπουργικών συμβουλίων μέχρι τη μαθηματικά απίθανη σύνταξη, την ανεργία, τα καθημερινά εργατικά «ατυχήματα», το ρατσισμό, το σεξισμό, το φασισμό...

saltadoroi.espiv.net

mail επικοινωνίας:
saltadoroi@espiv.net

Το *Εκτός Υλης* δεν έχει αντίτιμο γιατί δεν πουλιέται, ούτε αγοράζεται. Δεν είναι δωρεάν, γιατί η λογική του «τσάμπα» μάς είναι εχθρική. Η διάθεση για επικοινωνία, η έκφραση σκέψεων, συναισθημάτων, ιδεών και πρακτικών δε χωράει οικονομικού και εμπορικού τύπου συνδιαλλαγές. Γιατί αν κάτι έχει απομείνει πραγματικά ελεύθερο, αυτό είναι ο νους μας και οι τόποι που μπορεί να φτάσει.

Αντιτορία

Κρίση. Μία λέξη που ακούμε καθημερινά εδώ και 3 χρόνια. Μία λέξη που στο όνομά της θυσιάζονται κεκτημένα που κατακτήθηκαν με αγώνες και αίμα, όταν οι κάθε λογής εξουσιαστές τα κλέβουν σε μια νύχτα, για τη διάσωση της οικονομίας λένε... Όμως η διάσωση της οικονομίας τους, πάει χέρι-χέρι με την υποτίμηση της ζωής μας.

Υποτίμηση. Μία λέξη που δεν την ακούμε τόσο συχνά, αλλά όλο και περισσότερα κομμάτια της κοινωνίας τη νιώθουν στο πετσί τους, όλο και πιο έντονα. Αυτή αφορά την εργασία, την υγεία, την παιδεία, το περιβάλλον και οτιδήποτε έχει να κάνει με τη διατήρηση των κερδών και των συμφερόντων των αφεντικών εις βάρος μας.

Η υποτίμηση της ζωής μας αφορά όλα τα επίπεδα της καθημερινότητας και όρια δεν έχει. Οι εξουσιαστές όσο δε βρίσκουν αντιστάσεις, όσο δεν τους κόβουμε την όρεξη, τόσο μας εξαθλιώνουν. Εμείς οι από κάτω έχουμε επιλογές και βάσει αυτών θα κριθεί η ιστορική εξέλιξη των πραγμάτων.

Μπορούμε να σκύψουμε το κεφάλι, να γονατίσουμε και να προσπαθήσουμε ο καθένας μόνος του να επιβιώσουμε, ειπίζοντας ότι εμείς θα τη γλιτώσουμε. Όμως, τότε, αγνοούμε ότι θα χρειαστεί να σκύψουμε πολύ, να χάσουμε την αξιοπρέπειά μας, χωρίς καν να ξέρουμε αν θα τη γλιτώσουμε.

Μπορούμε να στραφούμε εναντίον του διπλανού μας ή μιας άλλης κοινωνικής ομάδας, χρεώνοντάς της την κατάσταση και

αποβάλλοντάς την από την κοινωνία. Όμως, τότε, αγνοούμε ότι πολύ σύντομα θα έρθει και η σειρά μας, αν δεν έχει ήδη έρθει.

Μπορούμε να εναποθέσουμε το μέλλον μας στους διάφορους φωστήρες, πολιτικούς ή ηγετίσκους. Όμως τότε αγνοούμε ότι μέχρι σήμερα αυτό γινόταν, και ποτέ τα πράγματα δε λειτούργησαν προς όφελος των δικών μας αναγκών. Μπορούμε να..., να..., να...

Από την άλλη μπορούμε να οργανώσουμε την κοινωνία, την παιδεία, την οικονομία, τις ζωές μας από τα κάτω, εμείς οι ίδιοι, με τις δικές μας δυνάμεις. Αρκεί να μην αγνοήσουμε ότι ο δρόμος για την ελευθερία είναι πύρινος και δύσκολος, ότι χρειάζεται συλλογικότητα και αλληλεγγύη, ανιδιοτέλεια και συνέπεια, αυτοοργάνωση και αγώνα.

Το 3ο τεύχος του *Εκτός Υλης* μας βρίσκει μετά από δυναμικές πορείες και καταλήψεις δημοσίων κτιρίων. Εδώ στα χανιά, κεντρικά γεγονότα ήταν η κατάληψη της Αντιπεριφέρειας, οι τριήμερες κινητοποιήσεις με την 48ωρη απεργία και τη δυναμική πορεία της Κυριακής 12/2, καθώς και οι μαθητικές καταλήψεις και πορείες. Η κατάληψη της Αντιπεριφέρειας αποτέλεσε για 9 ημέρες ζωντανό κινηματικό κύτταρο στην πόλη. Οι διαδικασίες και οι δράσεις της κατάληψης έδειξαν πως ένα ετερόκλητο πλήθος μπορεί να λειτουργήσει αυτοοργανωμένα και αμεσοδημοκρατικά. Η κατάληψη κατάφερε να συσπειρώσει ένα ευρύ φάσμα ατόμων

Δίωξη σε άστεγους για κατάληψη στέγης

Την 01/02/2012 και ενώ στην πόλη της Αθήνας οι θερμοκρασίες ήταν ιδιαίτερα χαμηλές, άστεγοι μαζί με αλληλεγγύους καταλαμβάνουν το κλειστό καφενείο πίσω από το πνευματικό κέντρο του Δήμου Αθηναίων. Ο δήμαρχος Καμίνης, αρχικά, δίνει εντολή για εκκένωση του κτιρίου και μνηύει άστεγους και αλληλεγγύους, ενώ αργότερα "αλλάζει γνώμη" και παίρνει πίσω την μήνυση. Παρόλα αυτά, ασκήθηκε αυτεπάγγελτη δίωξη από την εισαγγελία για διακεκριμένη φθορά δημόσιας περιουσίας, κλοπή ρεύματος και διατάραξη κοινής ειρήνης.

διαφορετικών πολιτικών αντιλήψεων που ζυμώθηκαν γύρω από πλήθος ζητημάτων, αλλά και πραγματοποιήσαν δράσεις, με αποκορύφωμα την πορεία της Παρασκευής 17/2.

Όλα αυτά διαψεύδουν όσους εμμένουν σε μια κινητοποίηση αποκλειστικά μέσα από επίσημους και μη φορείς, και θεωρούν ανίκανο τον κόσμο να αυτοοργανωθεί και να δράσει σύμφωνα με τις επιθυμίες και τις ανάγκες του. Η συμμετοχή μαθητών και μαθητριών στις διαδικασίες και τις κινητοποιήσεις όλων εκείνων των ημερών έδωσε χρώμα, διάθεση και δύναμη για τη συνέχεια των αγώνων.

**Δεν είμαστε τίποτα,
εμπρός
να γίνουμε τα πάντα**

ΜΑΝΑ Θ' ΑΡΤΗΣΟ...
ΕΧΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ

νέα

Επίθεση στις δομές αλληλεγγύης και την Κοινωνική Κουζίνα

Με πρόσχημα την προστασία της δημόσιας υγείας βγήκε εγκύκλιος για την απαγόρευση των συσσιτίων από μη αρμόδιους φορείς! Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι συσσίτιο θα μπορούν να προσφέρουν μόνο επίσημοι φορείς, δήμοι, ενταξιακοί και μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες θα επιβλέπονται για την εφαρμογή των όρων υγιεινής. Υποκριτικό τουλάχιστον, σε μια περίοδο που ακόμα και η ελάχιστη πρόνοια που υπήρχε από τη μεριά του κράτους για τους από κάτω, έχει πάει περίπατο. Στα Χανιά με άλλου είδους πρόσχημα, αυτό της εγκληματικότητας, η σχολική Επιτροπή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης αποφάσισε να διώξει την Κοινωνική Κουζίνα από το χώρο που στεγάζεται (που ανήκει στο 1^ο Γυμνάσιο Χανίων). Η επίθεση αυτή χτυπάει την καθημερινή και έμπρακτη αλληλεγγύη, που ξεφεύγει από τα στενά όρια της φιλανθρωπίας και δημιουργεί εστίες αντίστασης. Οι δάθεν ανθρωπιστικές ανσουχίες τους δεν μας πείθουν.

Απόφαση για την «συνεργασία» των νοσοκομείων ρεθύμνου-χανίων

Προσθετικά στις δραματικές ελλείψεις φαρμάκων, υλικοτεχνικών υποδομών και προσωπικού που έχουν θέσει σε υπολειπόμενη το νοσοκομείο Ρεθύμνου, το υπουργείο υγείας αποφάσισε και τη "συνεργασία" του με το νοσοκομείο Χανίων, υποβαθμίζοντας ακόμα περισσότερο τις υπηρεσίες που είναι σε θέση να προσφέρει. Σύμφωνα με τους εργαζόμενους, οι οποίοι ήδη εδώ και αρκετό καιρό βρίσκονται σε επίσημη εργασία και προχώρησαν σε κατάληψη του νοσοκομείου τη Δευτέρα 23 Φεβράρη, ο όρος "συνεργασία" χρησιμοποιείται παραπληκτικά. Απ' ότι φαίνεται πρόκειται για δρομολόγηση της συγχώνευσης των δύο νοσοκομείων, αφού η απόφαση περιλαμβάνει τη λειτουργία μονάδων και τμημάτων μόνο σε ένα από τα δύο νοσοκομεία, τη μεταφορά των ασθενών στο διπλανό νομό για θεραπεία και διάγνωση, μεταφορά του προσωπικού και κοινό πρόγραμμα εφημεριών. Σε κινητοποιήσεις βρίσκονται και οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων Ηρακλείου και Χανίων για τις ελλείψεις σε υλικά και φάρμακα και για τη διεκδίκηση των δεδουλευμένων τους.

Ρόδα, τσάντα και κοπάνα...

στην αξιολόγηση και τον ανταγωνισμό!

Και να που ήρθε η ώρα για τις πανελληνίες εξετάσεις. Φροντιστήρια, οικογενειακή πίεση, εσωτερική σου πειθαρχία, φόβος μπροστά στην "αποτυχία", άγχος να φτάσεις τους "καλύτερους". Οι πανελληνίες υποτίθεται ότι είναι μια κατάσταση εξαίρεσης. Δηλαδή, βάζεις τον κόπο σου κάτω για ένα-δύο χρόνια, ξεσκίζεσαι, περνάς όπου θέλεις (ή όχι) και μετά όλα τελειώνουν, όλα είναι ονειρικά. Δεν θα ασχοληθούμε εδώ με το τί γίνεται με τα πτυχία, την ανεργία κτλ. Το ζήτημα είναι ότι, και πριν και μετά τις πανελληνίες, βρισκόμαστε σε μια κατάσταση όπου συνεχώς μας εξετάζουν, μας βαθμολογούν, μας μετράνε, μας κρίνουνε. Κι εμείς θα πρέπει πάντα να τρέχουμε, να αγχωνόμαστε και να εσωτερικεύουμε την πίεση, για κάτι το οποίο κάποιος άλλος/άλλοι έχουν επιλέξει, και μάλιστα με τα δικά τους κριτήρια.

Ποιός άλλωστε είναι αυτός που βάζει τα κριτήρια με τα οποία θα μας κρίνουν; Ποιός ορίζει τί είναι το 8, το 15 ή το 17; Αυτός που έχει 18 σε όλα είναι, δηλαδή, κάποιος πανεπιστήμονας; Όποιος έχει 19 στην ιστορία γνωρίζει όντως ιστορία; Στο σχολείο δεν γίνεται επιδίωξη ώστε μέσα από μια σειρά γνωστικών θεμάτων, ζύμωσης και τριβής με τους μαθητές ο κάθε ένας/μία να επιλέξει με τι θα ασχοληθεί, να εμβαθύνει όπου του αρέσει χωρίς να μετριέται και να βαθμολογείται, χωρίς να αξιολογείται, χωρίς να χρειάζεται να δώσει λόγο σε κανένα για το πόσο "καλός" ή "κακός" είναι. Δεν μπορούμε όλοι, να τα κάνουμε όλα. Είμαστε διαφορετικοί, αλλά είμαστε ίσοι. Είναι άλλο πράγμα να σε κατατάσσουν και να σε σταμπάρουν (πχ με μια βαθμολογία) σε μια γενική κατηγορία ικανότητας για όλα τα γνωστικά αντικείμενα, και άλλο να αναπτύσσεις τις δεξιότητές σου ελεύθερα εκεί που επιλέγεις να εμβαθύνεις.

Έτσι στο σχολείο έχουμε συνεχή διαγωνίσματα, έκτακτα τεστάκια, προφορικές εξετάσεις, τριμηνιαίες βαθμολογίες, τελικές εξετάσεις, διαβαθμίσεις συμπεριφοράς, ποινολόγια κτλ. Μια διαρκής κατάσταση επιτήρησης και ελέγχου, η οποία στο επίπεδο της γνώσης, μετράει τα πάντα με ποσότητες (15-μέτριος, 19-άριστος). Κι έξω από το σχολείο τα ίδια, και στο φροντιστήριο, στα αγγλικά, στα γαλλικά κτλ. Αλλά και αργότερα στη σχολή (αν τα καταφέρει κανείς), συνεχείς εξετάσεις για κάθε μάθημα και εργασίες. Ενώ πρόσφατα θεσμοθετήθηκε και περίοδος επιτήρησης για τους καθηγητές, για να κριθούν αν θα μονιμοποιηθούν ή όχι. Επιτροπές ελέγχουν τη συμπεριφορά του υποψηφίου, μέσα από συνεντεύξεις των προϊσταμένων και των συναδέλφων του. Και στην ίδια τη μισθωτή εργασία βιώνουμε το ίδιο πράγμα. Το αφεντικό σε περιμένει στη γωνία, ελέγχει και παρακολουθεί αν είσαι "σωστός" ή "λάθος", "καλός" ή "κακός", αν θα σε κρατήσει ή όχι. Άσε που μέχρι να προσληφθείς περνάς από δέκα κύματα με συνεντεύξεις, αιτήσεις, βιογραφικά και με ερωτήσεις που ελέγχουν την προσωπική σου ζωή και τον βαθμό της πειθαρχίας σου.

Επομένως οι εξετάσεις, η βαθμολόγηση και γενικότερα η αξιολόγηση, δεν είναι κάτι που μας συμβαίνει μόνο μια-δύο φορές, αλλά μια συνεχής, καθημερινή σχεδόν, κατάσταση. Μέσα στη συνθήκη του άγριου ανταγωνισμού, και σύμφωνα με το νόμο της ζούγκλας που επιβάλλει ο καπιταλισμός, πρέπει συνεχώς να αποδεικνύεις ότι είσαι ο καλύτερος, ο πιο σωστός, ο πρώτος. Από αυτή τη λογική, είναι που προκύπτει και η αντίληψη ότι όποιος δεν πέρασε στο πανεπιστήμιο, όποιος είναι φτωχός ή έχει μια "κακή δουλειά" κτλ, φταίει ο ίδιος. Το σύστημα ρίχνει την ευθύνη για τη φτώχεια, στους ίδιους τους φτωχούς με το επιχείρημα ότι δεν προσπάθησαν αρκετά, ότι είναι τεμπέληδες και τους κατηγορεί, εν τέλει, ως άχρηστους και ανίκανους. Ταυτόχρονα όμως, δίνει κι ένα τυράκι στους φτωχούς, προτρέποντάς τους να εργάζονται σκληρά, να είναι αποδοτικοί και υποτακτικοί, με την ελπίδα ότι έτσι θα ανταμειφθούν και θα ανέβουν τα σκαλιά της επιτυχίας.

Να αντισταθούμε, λοιπόν, Να αρνηθούμε τον άγριο συμφοιτητές και τους τελειώνουμε με τις ρογικές βγάλω καθαρή. Επιλέγουμε όχι Είναι η συλλογική και ατομική πίεση και απεγκλωβίζει ανταγωνισμού.

στο συνεχές έλεγχο και την επιτήρηση. ανταγωνισμό με τους συμμαθητές, τους συναδέλφους μας στη δουλειά. Να τύπου "πατάω επί πτωμάτων" για να τη ατομικές λύσεις, αλλά συλλογικές. οργανωμένη δράση που ανατρέπει την το άτομο από τη ζούγκλα του

είναι και μεγάλη λέρα

όποιος κυνηγάει καριέρα!

νέα

Αποχή εργασίας και άλλες κινητοποιήσεις στις φυλακές

Απ' τις αρχές του Φλεβάρη, κρατούμενοι στις περισσότερες φυλακές της χώρας ξεκίνησαν κινητοποιήσεις για τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν διαχρονικά και χειροτερεύουν καθημερινά λόγω της κρίσης (συνωστισμός, ελλιπής σίτιση, έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και θέρμανσης, άδειες κ.α.). Το υπουργείο Δικαιοσύνης εξήγγειλε, για άλλη μια φορά, τη λήψη μέτρων για αποσυμφόρηση, για να τα πάρει πάλι πίσω οδηγώντας σε συντονισμένες δράσεις αντίστασης ένα μεγάλο κομμάτι των κρατουμένων. Στις φυλακές της Πάτρας, της Αλικαρνασσού και του Κορυδαλλού κρατούμενοι αρνούνται να δουλέψουν, αναγκάζοντας το κράτος να πληρώσει το ίδιο για τη συντήρησή των κλουβιών του. Σε άλλες μορφές διαμαρτυρίας, όπως αποχή ουσσιών και μεσημεριανές στάσεις, έχουν προχωρήσει κρατούμενοι σε άλλες φυλακές. Η απάντηση στον αγώνα τους, από τη μεριά της εξουσίας, είναι απειλές για αφαίρεση των ευνοϊκών ρυθμίσεων που έχουν οι εργαζόμενοι και αδιαφορία για τις ελλείψεις που προκύπτουν.

Καταλήψεις δημοσίων κτιρίων

Καταλήψεις πραγματοποιήθηκαν σε δημόσια κτίρια σε όλη την Ελλάδα την Παρασκευή 10/2 και τις επόμενες μέρες, με αφορμή την ψήφιση του 2ου μνημονίου. Πιο συγκεκριμένα εκτός από τα Χανιά καταλήψεις έγιναν στο Ρέθυμνο, στο Λαοίσι, στην Αθήνα (Αγ. Παρασκευή, Χαλαργός, Χαλάνδρι, υπουργείο υγείας), στη Θράκη, στην Ημαθία, στην Κέρκυρα, στη Θεσσαλία, στην Πάτρα και στη Φθιώτιδα. Ταυτόχρονα μαθητές προχώρησαν σε καταλήψεις σχολείων στο Ηράκλειο και αλλού, ενώ έγιναν πλήθος παρεμβάσεων σε ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς.

"Δημόσια Δωρεάν" Παιδεία

Οι περικοπές δαπανών στα σχολεία γίνονται όλο και μεγαλύτερες, με μία από αυτές να αφορά στην κατάργηση της δωρεάν μεταφοράς των μαθητών. Γονείς και μαθητές προχωρούν σε συγκεντρώσεις και παρεμβάσεις. Επίσης πρόκειται να πραγματοποιηθούν συγχωνεύσεις /καταργήσεις σχολείων, οι οποίες αυξάνουν τον αριθμό των μαθητών στις αίθουσες και μειώνουν τις θέσεις εργασίας δασκάλων και καθηγητών. Έτσι, οι μαθητές θα αναγκάζονται σε μεγαλύτερες μετακινήσεις, τη στιγμή που καταργούνται οι δωρεάν μεταφορές τους. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, παραμένουν χωρίς πετρέλαιο αρκετά σχολεία, και έτσι για την εξασφάλιση της θέρμανσης επιβαρύνονται οικονομικά οι γονείς. Όμως, παρά τα προβλήματα, η δευτεροβάθμια εκπαίδευση θεωρεί αναγκαία την εύρεση πόρων για την "προστασία" από βανδαλισμούς, κλοπές και διαρρήξεις. Συγκεκριμένα, αποφάσισε να εφαρμόσει πειραματικά σε τέσσερα σχολεία στα Χανιά, ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού κλειδωμάτος της εξωτερικής πόρτας της αυλής. Έτσι, όποιος επιθυμεί να εισέλθει στα σχολεία αυτά, θα πρέπει να δηλώνει τα στοιχεία του και εν συνεχεία θα ανοίγει η πόρτα, η οποία θα κλείνει αυτόματα.

Κινητοποιήσεις μαθητών

Μετά τις 12/02 ξεκίνησαν κινητοποιήσεις από μαθητές σαν αντίδραση στη γενικότερη επίθεση που εξαπολύεται τόσο στην εκπαίδευση, όσο και στα εργασιακά. Με βασικό πρόταγμα τη διεκδίκηση του δικαιώματός τους να ονειρεύονται, μαθητές προχώρησαν σε πορείες και καταλήψεις σχολείων. Συγκεκριμένα στα Χανιά έντεκα σχολεία καταλήφθηκαν, ενώ πραγματοποιούνταν σχεδόν καθημερινά πορείες. Στο Ηράκλειο υπήρξαν τέσσερα κατειλημμένα σχολεία και πραγματοποιήθηκαν πορείες, όπου πετάχτηκαν αυγά στα γραφεία του ΛΑ.Ο.Σ. και σε τράπεζες. Σε πορείες επίσης, προχώρησαν και μαθητές στη Νάξο, την Κάρπαθο, την Αθήνα και αλλού.

Δημοσιεύσεις φωτογραφιών συλληφθέντων

Λίγες μέρες μετά από τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε όλη την Ελλάδα ενάντια στο νέο μνημόνιο, δημοσιοποιούνται στο επίσημο site της ελληνικής αστυνομίας φωτογραφίες συλληφθέντων από την πορεία, προδικάζοντάς τους ουσιαστικά, ενώ ζητείται από τους πολίτες, με την διασφάλιση της ανωνυμίας, να αναφέρουν πληροφορίες που γνωρίζουν. Μετά τη δημοσίευση, νέες κατηγορίες προστίθενται σε 4 από αυτούς και τελικά προφυλακίζονται. Ταυτόχρονα αναρτούν φωτογραφίες διαδηλωτών, κάνοντας επίσης έκκληση για τυχόν στοιχεία. Πέρα από τα αντανakλαστικά ρουφιανιάς που επιδιώκεται να διεγερθούν με αυτήν την τακτική, επικριείται παράλληλα και η ποινικοποίηση της ίδιας της διαδήλωσης. Έχει ήδη αρχίσει να συζητείται μέσα σε υπουργικούς κύκλους και συσκέψεις, η αναμόρφωση της νομοθεσίας γύρω από τις διαδηλώσεις. Το εμπροβιομηχανικό επιμελητήριο Αθήνας ενδεικτικά, πρότεινε σαν προϋπόθεση για τη διεξαγωγή μιας πορείας, την έγγραφη άδεια των μπάτσων και της δημοτικής αρχής...

Στο δρόμο να σπάσουμε τον τρόπο!!

Καλύτερα **άνεργος** και **αξιοπρεπής**, παρά **μπάτσος**

Δημοτικό-γυμνάσιο-λύκειο, δώδεκα χρόνια σχολείο. Δώδεκα χρόνια καταπίεση, φροντιστήρια, εξετάσεις, αξιολόγηση σε “καλούς” και “κακούς” μαθητές, προπαγάνδα των επίσημων κρατικών αντιλήψεων και όχι μόνο...

Όλοι έχουμε περάσει ένα μέρος της ζωής μας στο εξουσιαστικό σύστημα, που κάποιοι βάφτισαν εκπαίδευση. Βιώσαμε την αποστειωμένη γνώση, το βάρβαρο καθημερινό ζύπνημα, την αγωνία και το άγχος λίγο πριν από την παράδοση των ελέγχων. Ειδικά όμως οι τελευταίες τάξεις του λυκείου έχουν μετατραπεί σε μια αποκλειστική κούρσα επίτευξης βαθμών για τις πανελλήνιες. Και όπως συχνά πολλοί φροντίζουν να μας υπενθυμίζουν, ο λόγος δεν είναι άλλος από το να μεις σε μια «καλή» σχολή, έτσι ώστε στη συνέχεια να βρεις μια σταθερή δουλειά με υψηλό (ήμε τώρα..) μισθό, για να μπορέσεις κάποια στιγμή να κάνεις οικογένεια (κι εδώ γελάμε!).

☉ *Τι γίνεται εκεί έξω όμως;*

Οι σχολές κλείνουν η μια μετά την άλλη, η ανεργία χτυπάει κόκκινο, ενώ η πλειοψηφία όσων δουλεύουν, με δυσκολία ανταποκρίνονται στα βασικά μιας αξιοπρεπούς ζωής. Οι από πάνω, προκειμένου να πολλαπλασιάσουν τα κέρδη τους, προχωρούν σε συνεχείς απολύσεις, μειώσεις μισθών και επιδομάτων, παίρνουν μέτρα κι άλλα νέα μετά από λίγο, θέλοντας να δημιουργήσουν επισφαλείς συνθήκες διαβίωσης και εργασίας για τους σημερινούς και κυρίως για τους αυριανούς νέους.

☉ *Κι εγώ τι μπορώ να κάνω για όλα αυτά;*

Οι μαθητές βρίσκονται ανάμεσα σε μια μέγγενη που κλείνει σταδιακά. Από τη μια η ασφυκτική πίεση του σχολείου, ενώ από την άλλη, η αβεβαιότητα του αύριο, σ' ένα σύστημα που καταρρέει μέρα με τη μέρα... «Ευτυχώς» όμως κάποιοι είναι εδώ για να προσφέρουν την άμεση λύση! Η ατομική διέξοδος από όλα αυτά είναι να δηλώσεις μια αστυνομική σχολή και στη συνέχεια να γίνεις μπάτσος! Έχει σταθερό μισθό και μονιμότητα, οπότε τι άλλο χρειάζεται κανείς;

**Τι είναι, όμως,
το επάγγελμα
του μπάτσου, που κι αυτός
τη δουλειά του κάνει;**

“Η αστυνομία υπάρχει για την τήρηση των νόμων.”

Και ποιοί είναι αυτοί οι νόμοι, από ποιούς φτιάχνονται και για ποιούς είναι; Τους ορίσαμε όλοι μαζί ή έχουν οριστεί από τα αφεντικά, τους τραπεζίτες, τους πολιτικούς κτλ., που αιώνες τώρα καθορίζουν τις ζωές μας ανάλογα με τα συμφέροντά τους; Και αφού είναι για το καλό της κοινωνίας, γιατί μια μικρή μειοψηφία που εκμεταλλεύεται την εργασία και ξεζουμίζει τις ζωές μας, το κάνει αυτό νόμιμα;

“Η αστυνομία υπάρχει για να μας προστατεύει.”

Μα και τώρα, που η αστυνομία είναι παντού, νιώθουμε πιο ανασφαλείς από ποτέ. Ο φόβος και η τιμωρία δεν μπορούν να λύσουν τα προβλήματα που δημιουργεί ένα σύστημα, το οποίο βασίζει την επιβίωσή του στον κατακερματισμό των κοινωνικών σχέσεων, τον ανταγωνισμό και την αλληλοεξόντωση. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι άνθρωποι να μην νιώθουν μέρος ενός κοινωνικού συνόλου το οποίο σέβονται και μέσα στο οποίο αλληλοδιαμορφώνουν τις ζωές τους.

Επίσης, όταν ο άνθρωπος ζει στην εξαθλίωση και δεν έχει τα απαραίτητα για να ζήσει, θα αναζητήσει τρόπους για να τα αποκτήσει. Η «εγκληματικότητα» δεν αντιμετωπίζεται με μπάτσους, αλλά με τα απαραίτητα αγαθά για μια αξιοπρεπή ζωή και την εξάλειψη της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

“Οι αστυνομικοί είναι κι αυτοί εργαζόμενοι και κάνουν απλά τη δουλειά τους.”

Το να είσαι μπάτσος δεν είναι απλά μια δουλειά, απλά επί της ουσίας διαλέγεις στρατόπεδο ανάμεσα στους εξουσιαστές και τους καταπιεσμένους. Στόχος των πρώτων είναι να εξαλείψουν ή να καταστείλουν κάθε δράση ανυπακοής ή αντικανονικότητα, που πηγάζει από την όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων και να συγκροτήσουν μια κοινωνία πειθαρχίας. Γι’ αυτό το σκοπό τα αφεντικά έχουν τους επιτελείς τους, την αστυνομία, που είναι ένα μέρος των εφαρμοστών αυτής της πολιτικής. Δεν μιλάμε επομένως για μια απλή δουλειά, απλά για μια θέση και ένα ρόλο στην κοινωνία και τον ταξικό αγώνα.

“Αν περάσω στην αστυνομία δεν θα είμαι σαν τους άλλους ή θα κάνω μόνο δουλειά γραφείου.”

Ακόμα κι αν δεν είσαι σαν τους άλλους, με την πλήση εγκεφάλου που θα σου γίνει ήδη από το στάδιο της εκπαίδευσης, θα γίνεις. Ακόμα κι αν δεν βαράς ή δεν σκοτώνεις, και μόνο που έχεις επιλέξει αυτό το «επάγγελμα» το στηρίζεις και αποδέχεσαι το ρόλο και τις πρακτικές του. Ακόμα και η σιωπή σε όλη τη σπαίλα και τη θυριωδία που βλέπεις γύρω σου είναι συναίνεση και συνενοχή (όλοι ξέρουμε για την «κοινωνική» συμπεριφορά της αστυνομίας). Το πρόβλημα δεν είναι αν η αστυνομία τηρεί τους κανόνες που έχουν οριστεί, απλά όλη της η ύπαρξη, σαν όργανο και θεσμός επιβολής και καταναγκασμού (πέραν του ότι μέρος της δουλειάς της είναι να μην τους τηρεί).

“Δεν θέλω και πολύ να γίνω μπάτσος, απλά έτσι θα βρω αμέσως δουλειά και με σταθερό μισθό”

Επιλέγεις μια δουλειά στην οποία αντί να είσαι ενάντια σε αυτούς που σε εκμεταλλεύονται, γίνεσαι προστάτης και υπηρέτης τους. Κάτω από το κράνος σου αναγνωρίζεται το ξεπούλημα της τάξης σου, στο σώμα και τα όπλα σου η προδοσία απέναντι στον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο. Είσαι αυτός, που όταν χρειαστεί θα βγάλεις τα όπλα ενάντια στο λαό, όπως συνέβη σε τόσες επαναστάσεις στο παρελθόν. Γίνεσαι χαφιάς και δοσίλογος. Για να σηκώσεις αυτό το βάρος παίρνεις την «κατάλληλη» εκπαίδευση, μαθαίνεις την υποταγή στον ανώτερο, το γλύψιμο, την τσογλιανιά, το ρουφιανιήκι, τη σκατοψυχία, γίνεσαι εν τέλει, αν δεν ήσουν ήδη, γουρούνι. Γι’ αυτό και δεν ντρέπεσαι όταν χιλιάδες κόσμου σε βρίζουν και σε φτύνουν. Αρκείσαι στο να πουλάς μούρη εξουσίας εκ του ασφαλούς στους εξαθλιωμένους, στους ανυπεράσπιστους ή σε όσους αγωνίζονται για ένα καλύτερο κόσμο, προσπαθώντας να νιώσεις ισχυρός και όχι αυτό που πραγματικά είσαι, το σκυλί των αφεντικών.

Εμείς όμως...

Οραματιζόμαστε μια κοινωνία χωρίς εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους, που αυτόματα ακυρώνει την ύπαρξη των μπάτσων. Μια κοινωνία όπου τα κοινωνικά ζητήματα θα λύνονται συλλογικά, με βάση τη χειραφέτηση και την ελευθερία. Επειδή τον νου μας, που εκφράζει τη δημιουργική μας φαντασία, δεν μπορεί να τον ελέγξει κανένας μπάτσος, ούτε να φροντίσει για τη «νομοταγή» δραστηριότητά του. Επειδή θα έπρεπε κάθε κοινωνία να λειτουργεί ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες και τις δυνατότητές της, κι όχι γιατί οι εφαρμοστές της «τάξης και της ασφάλειας», θα επιτηρούν για τη σωστή εφαρμογή των αποφάσεων των από πάνω. Μια νέα κοινωνία βασισμένη στις αξίες της ελευθερίας, της αξιοπρέπειας, της ισότητας και της αλληλεγγύης...

**...Ακόμα κι αν είναι
παιδιά των εργατών,
είναι τα σκυλιά των αφεντικών!!**

9 μέρες στο δρόμο και στην κατάληψη της αντιπεριφέρειας

Η διεθνής και εγχώρια πολιτική και οικονομική εξουσία επιβάλλουν την επιδείνωση των όρων ζωής ολοένα και περισσότερων κοινωνικών στρωμάτων, με την κατάργηση κοινωνικών κεκτημένων σε όλες τις σφαίρες της κοινωνικής ζωής (υγεία, ασφάλιση, εκπαίδευση, εργασία, κτλ). Με αφορμή την ψήφιση του 2^{ου} μνημονίου την Κυριακή (12/2), την Πέμπτη αργά το απόγευμα κηρύσσεται 48ωρη γενική απεργία για Παρασκευή 10 και Σάββατο 11 Φλεβάρη, όπως έγινε και με την απεργία της Τρίτης 7/2, η οποία καλέστηκε, επίσης μεθοδευμένα, λίγες ώρες πριν, και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την αναντίστοιχη συμμετοχή του κόσμου στις απεργιακές πορείες. Συνήθης τακτική των εργατοπατέρων για να εκτονώνουν ανώδυνα την οργή του κόσμου.

Παρασκευή 10/2

Πραγματοποιείται απεργιακή πορεία με 2000 περίπου άτομα, η οποία καταλήγει στο κτίριο της Αντιπεριφέρειας Χανίων. Όταν η πορεία φτάνει στην πλ. Δικαστηρίων, εργαζόμενοι του supermarket Carrefour, οι οποίοι συμμετείχαν στην πορεία, αποκλείουν την είσοδο του καταστήματος. Μετά το τέλος της πορείας, ένα μέρος του κόσμου καταλαμβάνει το κτίριο. Λίγες ώρες αργότερα, πραγματοποιείται συνέλευση, στην οποία συμμετέχουν περίπου 100 άτομα, και αποφασίζεται να λειτουργήσει η κατάληψη σαν κέντρο συσπείρωσης και αγώνα για το προσεχές τριήμερο. Το βράδυ προβάλλεται το ντοκυμαντέρ «Πουλιιά στο βάλτο» της Αλίντας Παπαδημητρίου, για τη συμμετοχή των γυναικών στην αντίσταση το '40, την περίοδο της κατοχής.

Σάββατο 11/2

Γίνεται ξανά πορεία, με μικρότερη συμμετοχή από την προηγούμενη ημέρα, η οποία καταλήγει στην κατειλημμένη αντιπεριφέρεια. Ήδη από το πρωί έχουν γίνει μοιράσματα της πρώτης ανακοίνωσης της κατάληψης στο κέντρο, στις περιοχές του Αη Γιάννη, του Άνω Κουμ Καπι και στη πλαϊκή της Μίνως. Το απόγευμα πραγματοποιείται συνέλευση, όπου τίθεται θέμα για την ισότιμη συμμετοχή στην κατάληψη, και παίρνεται απόφαση για συμμετοχή στη συγκέντρωση της Κυριακής.

Κυριακή 12/2

Το πρωί γίνεται μοίρασμα-κάλεσμα στην απογευματινή συγκέντρωση-πορεία από αναρχικούς/αντιεξουσιαστές, στις γειτονιές της Χαλίδας και της Αμπεριάς. Από την προηγούμενη μέρα έχει καλεστεί προσυγκέντρωση στην κατειλημμένη Αντιπεριφέρεια στις 17:00. Από εκεί, ένα μπλόκ 70 ατόμων, με παήμο και συνθήματα, ξεκινάει με προορισμό την Αγορά. Η συγκέντρωση αριθμεί γύρω στα 4000 άτομα. Μετά από «μάχη» με τους αυτόκλητους ιδιοκτήτες του λόγου και του μικροφώνου, γίνεται ανακοίνωση και κάλεσμα για συμμετοχή στην κατάληψη της Αντιπεριφέρειας. Γύρω στις 20:00 ξεκινάει η πορεία. Κατά τη διάρκειά της, πραγματοποιούνται συμβολικές επιθέσεις σε ATM και τζαμαρίες τραπεζών, καθώς και στην είσοδο του δημαρχείου, οι οποίες σχεδόν στο σύνολό τους επικροτούνται έντονα από τον κόσμο. Η πορεία κατέληξε στην πλ.Αγοράς, όπου καλείται κόσμος να συμμετέχει στην προγραμματισμένη συνέλευση της κατάληψης και ανακοινώνεται ότι ένα μπλόκ θα αναχωρήσει με πορεία προς τα κει. Τελικά, 2 μπλοκ κατευθύνονται προς την κατειλημμένη Αντιπεριφέρεια, με γύρω στα 150 άτομα το καθένα, και με διαφορά περίπου μιας ώρας. Ακολουθεί ίσως η πιο μαζική συνέλευση μέχρι εκείνη την ημέρα, με πάνω από 250 άτομα, στην οποία συζητείται η συνέχιση του αγώνα πέρα από την ψήφισή του μνημονίου, προτείνονται δράσεις για την εβδομάδα που ακολουθεί και αποφασίζεται η συνέχιση της κατάληψης, αφενός ως κέντρο αγώνα και αφετέρου ως μέσο άσκησης πολιτικής πίεσης.

Δευτέρα 13/2

Η μέρα ξεκινά με 3 διαδοχικά δυναμικά μπλοκ μαθητών -συνολικά γύρω στους 400- να φτάνουν με πορεία στην κατειλημμένη αντιπεριφέρεια. Ήδη δύο σχολεία, της Αμπεριάς και του Κουμπέ, τελούν υπό κατάληψη. Το κτίριο γεμίζει ζωντάνια, με μαθητές να συζητάνε, άλλους να διαβάζουν εκεί τα μαθήματά τους και άλλους να κάνουν δημιουργικές δραστηριότητες, όπως χαρτοπανό ελεύθερης πολιτικής έκφρασης. Στη συνέλευση αποφασίζεται η οργάνωση διαδήλωσης την Παρασκευή 17/2, με κεντρική πολιτική στόχευση το άνοιγμα του ζητήματος της γενικής απεργίας διάρκειας, καθώς και άλλες δράσεις για την προπαγάνδισή της. Γράφεται επίσης και καινούριο κείμενο. Από τη Δευτέρα και μετά καταφτάνουν κάθε πρωί μαθητικές πορείες στην κατάληψη, καθιερώνεται καθημερινά η συνέλευση στις 20:00, όπως επίσης και η συλλογική κουζίνα τα μεσημέρια.

Τρίτη 14/2

Από το πρωί γίνονται μαζικά μοιράσματα σε ΟΑΕΔ, εφορία, super market, ΚΤΕΛ, δημοτική αγορά, σε κεντρικούς δρόμους της πόλης και στις γειτονιές γύρω από την αντιπεριφέρεια. Το μεσημέρι, μια κουστωδιά από τον πρόεδρο του δικηγορικού και του εμπορικού συλλόγου, του εμποροβιομηχανικού επιμελητηρίου και των καταστηματαρχών της Αγοράς, καθώς και ενός πρωτοσούγκελου της Μητρόπολης ήρθαν να μας πείσουν ότι πρέπει να μπουν δέκα άτομα (προσωπικό ασφαλείας της περιφέρειας) και να δουλέψουν. Εμείς μπορούμε, ήξει, να μείνουμε όσο θέλουμε (αρκεί να δουλεύουν) και ότι θα μας προσφέρουν και φαί!!!! Δε μαςάμε, συνεχίζουμε... Στις 16:00 γίνεται παρέμβαση στο ραδιοφωνικό σταθμό Δίκτυο fm.

Τετάρτη 15/2

Ξεκινάει η λειτουργία του διαδικτυακού ραδιοφωνικού σταθμού της κατάληψης, καθώς και ενός blog αντιπηροφόρησης. Το πρωί ο περιφερειάρχης Βουλγαράκης προσπαθεί να μπει στην κατάληψη με γελοίες δικαιολογίες (δεν έχει λεφτά και το πορτοφόλι του είναι στο γραφείο...). Όταν λαμβάνει αρνητική απάντηση απειλεί ότι θα φέρει εισαγγελία και ότι "θα δείξει το κακό του πρόσωπο". Στις 10:30 ξεκινάει από την Αγορά προγραμματισμένη πορεία μαθητών, με συμμετοχή από όλα τα σχολεία των χανίων, ακόμα και αυτών που δεν είχαν κατάληψη. Περίπου 600 μαθητές κάνουν πορεία στο κέντρο της πόλης, ενώ 11 γυμνάσια και λύκεια τελούν υπό κατάληψη. Να σημειωθεί πως μαθητές από το γυμνάσιο στο Σόδυ, μπαίνουν σε λεωφορείο χωρίς να πληρώσουν εισιτήριο για να κατέβουν στην πορεία. Νωρίς το μεσημέρι, με απόφαση του συντονιστικού των μαθητών, γίνεται παρέμβαση στο δημοτικό συμβούλιο, όπου συζητούνται οι συγχωνεύσεις των σχολείων και η μεταφορά των μαθητών στα σχολεία. Παρ' όλη την απαγόρευση εισόδου από τα ΜΑΤ, οι μαθητές βρίσκουν τρόπο να μπουν στο κτίριο και τελικά αποσπούν τη δέσμευση του δημοτικού συμβουλίου για δωρεάν μεταφορές και συσσίτια στα σχολεία. Στις 14:30 καταλαμβάνεται ο τηλεοπτικός σταθμός ΝΕΑ TV, προβάλλεται βίντεο με την ανακοίνωση της κατάληψης και εικόνες των προηγούμενων ημερών, ενώ γίνεται και κάλεσμα στην πορεία της Παρασκευής. Στις 17:00 πραγματοποιείται η προγραμματισμένη

ποδηλατοπορεία, από 40 περίπου ποδηλάτες, η οποία κινείται σε γειτονιές. Φωνάζονται συνθήματα και πετάγονται τρικάκια που προπαγανδίζουν την πορεία της Παρασκευής. Επίσης γίνονται στάσεις σε καφενεία της πόλης, όπου και μοιράζεται το κείμενο της κατάληψης.

Πέμπτη 16/2

Το πρωί πραγματοποιείται μαζική αφισκοθήληση με 6 διαφορετικές αφίσες. Αργότερα γίνεται παρέμβαση στον τηλεοπτικό σταθμό ΚΡΗΤΗ-1 και προβάλλεται το βίντεο της κατάληψης. Το απόγευμα παρουσιάζονται δύο θεατρικά δράματα, ενώ το βράδυ γίνεται συλλογικό φαγοπότι, λόγω ταικονοπέμης.

Παρασκευή 17/2

Το πρωί μοιράζονται μαθητικά κείμενα από μαθητές, ενώ ταυτόχρονα κολλούνται και κάποια χαρτοπανό. Στις 12:00 το μεσημέρι γίνεται εργαστήριο τσίρκου για νέους/ες και παιδιά. Στις 17:00 μαζεύεται κόσμος στην κατειλημμένη Αντιπεριφέρεια και κινείται συγκροτημένα προς την πλατεία

Αγοράς για την πορεία. Στήνεται μικροφωνική, διαβάζονται κείμενα και κατά τις 19:30 ξεκινάει πορεία με περίπου 500 άτομα (και με αποφαση συμμετοχής από το συντονιστικό των μαθητών). Οι διαδηλωτές περνούν μέσα από τις γειτονιές της Ν. Χώρας, πίσω από τα ΚΤΕΛ, του Κουμ Καπί και καταλήγουν πίσω στην Αντιπεριφέρεια. Καθ'όλη τη διάρκειά της, η πορεία είναι πολύ δυναμική, με καινούρια συνθήματα και αυθορμητισμό, στένσιλ και σπρέυ σε τοίχους, μοιράσματα κειμένων. Μετά το τέλος της πορείας που διήρκεσε 1,5 ώρα, έγινε η καθημερινή συνέλευση με κύριο θέμα τον απολογισμό των προηγούμενων ημερών και τρόπους συνέχισης του αγώνα.

Ποδηλατοπορεία
πλατεία δικαστηρίων, Τετάρτη 15/02 στις 17:00

Διαδήλωση
πλατεία δημοτικής Αγοράς, Παρασκευή 17/02 στις 18:00

ΚΙ ΑΝ ΣΟΥ ΜΠΑΣ ΜΕ ΣΑΡΑΝΔΑ
ΚΙ ΤΑΡΑΝΔΕ
ΕΙΝΑΙ ΠΑΤΙ ΤΑΚΩΣ ΤΑΥΤΕΡΑ. ΚΙ Β' ΦΡΟΝ
ΔΕΝ ΚΑΤΗΝΤΑΖΕΤΑΙ. ΟΥΤΙ ΕΝΩ ΣΙΣΤΑΝ
ΤΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΜΑΝΤΕ. ΚΑΙ ΤΡΟΦΕΡΑΔ

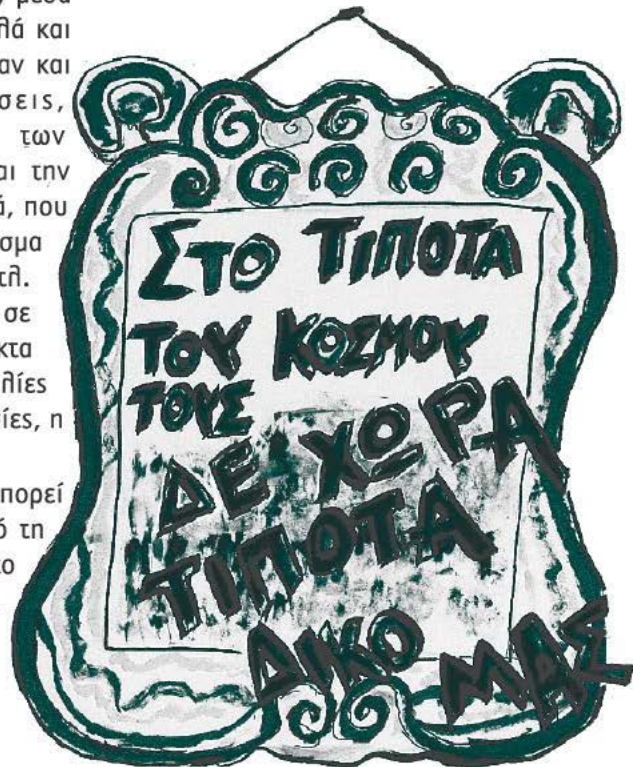
ΑΠΟ 00:00 ΣΑΡ 20:00 ΑΝΤΙ-ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΛΑΖΟΥ

Σάββατο 18/2

Στη συνέλευση του Σαββάτου συνεχίζεται ο απολογισμός του προηγούμενου 8ήμερου και συζητείται η προοπτική που μπορεί να έχει το μόρφωμα που δημιουργήθηκε μέσα στην κατάληψη της αντιπεριφέρειας. Αποφασίζεται η λήξη της κατάληψης, και η συμμετοχή στην πορεία, η οποία καλείται από την ΕΛΜΕ, το σύλλογο δασκάλων/νηπιαγωγών και το σύλλογο φοιτητών Πολυτεχνείου Κρήτης την Κυριακή 19/2. Και μια μικρή σημείωση: η συγκέντρωση της Κυριακής καλείται στην Αθήνα από ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, ενώ στα Χανιά δεν κάλεσαν λόγω...αποκριών! Και συνεχίζουμε...Γράφεται η ανακοίνωση λήξης της κατάληψης, καθαρίζεται και παραδίδεται το κτίριο, καθώς και ανανεώνεται το ραντεβού για τις προοπτικές και τη συνέχιση του αγώνα, την Τετάρτη 22/2 στο εργατικό κέντρο.

Κατά τη διάρκεια αυτών των 9 ημερών, μέσα από τις καθημερινές πολιτικές διαδικασίες, αλλιά και μέσω της καθημερινής επαφής, δημιουργήθηκαν και βάθυναν συντροφικές/πολιτικές σχέσεις, δημιουργήθηκε μια «κοινότητα» μεταξύ των ανθρώπων, βασισμένη στην αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη. Ήταν απ' τις λίγες φορές στα Χανιά, που τόσο διαφορετικός κόσμος, από ένα ευρύ φάσμα ηλικιών, αντιλήψεων, πολιτικών χώρων, κτλ. συνυπήρξε και προσπάθησε να συνθέσει μέσα σε τόσο μαζικές διαδικασίες, φέρνοντας έμπρακτα αποτελέσματα. Και παρ' όσες τις όποιες δυσκολίες προέκυψαν μέσα σε τόσο πρωτόγνωρες διαδικασίες, η διάθεση που υπήρχε λειτούργησε προωθητικά.

Η όποια εξέλιξη και οι προοπτικές που μπορεί να αποκτήσει αυτό το μόρφωμα, κρίνονται από τη συμμετοχή και τη διάθεση του κόσμου που το δημιούργησε και αυτού που θα το ηλαιοίσει. Το μόνο σίγουρο είναι ότι όλη αυτή η εμπειρία και αλληλεπίδραση, θα αποτελέσουν ένα ακόμα λιθαράκι στο ιστορικό των μικρών και μεγάλων αγώνων μας. **Ραντεβού στο δρόμο!**

Έχεις facebook?

Και βέβαια, αφού είναι όλοι εκεί! Ανταλλάσσουν fotos και hugs, κάνουν sexy pokes και διαπρέπουν στο Friends for Sale. Ας το πιάσουμε απ' την αρχή όμως, για τους λιγοστούς πλέον, που δεν κατάλαβαν λέξη, αλλήλ και για όσους αρκούνται στην επιφανειακή ανάγνωση του φαινομένου FB.

Εύσχημα, το FB είναι μια υπηρεσία κοινωνικής δικτύωσης. Μέσω αυτού, επικοινωνείς με φίλους, νέους και παλιούς, δημιουργείς καινούργιες σχέσεις, συγκροτούνται ομάδες κοινού ενδιαφέροντος. Φανταστικό;! Με μια πιο προσεκτική ματιά όμως, το φανταστικό γίνεται τρομακτικό!

Γιατί πόση φαντασία χρειάζεται για να γελάς μπροστά από μια οθόνη μόνος σου, κοιτάζοντας σαχλές φωτογραφίες γνωστών σου κάποτε, να αποβλακώνεσαι από παιδαριώδεις εφαρμογές και να χασομεράς σε μια βλακώδη κατάσταση; Και πόση έλλειψη φαντασίας δείχνει να βιώνεις ευτυχής μια ψευδαίσθηση κοινωνικότητας, επικοινωνώντας ταυτόχρονα με πολλούς, πίσω από την αυταπάτη της εικόνας, με φευγαλέες ματιές σε προσωπικές στιγμές εκατοντάδων "φίλων", και κωδικοποιημένες standard ατάκες; Οδηγούμαστε στη σχετικοποίηση της έννοιας της φιλίας, με δεδομένη τη διαμεσολήβηση της επικοινωνίας, στην υποβάθμιση των σχέσεων, το σπάσιμο των κοινωνικών ομάδων, την κατάλυση της αληθινής συμβίωσης των ατόμων. Με καθημερινό πολύωρο σύντροφο τη νέα, τεχνολογική κουτσομπόλα που είναι σίτι με απλά με ένα κλικ, ο καθένας έχει την ευκαιρία να ικανοποιήσει τη ματαιοδοξία της μοναχικής του ύπαρξης.

Μια άλλη, και πλέον από τις πιο κυρίαρχες διαστάσεις του FB όμως, είναι και η διαφήμιση. Πρόκειται για παγκόσμιο φακέλωμα προς χάριν των μεγάλων πολυεθνικών και διαφημιστικών εταιρειών που αποθεώνουν τα εξειδικευμένα δημογραφικά στοιχεία. Εταιρείες μετρήσεων συνεργάζονται με το FB αγοράζοντας στοιχεία, προκειμένου να κατευθύνουν την όποια διαφημιστική καμπάνια στο πλέον εξειδικευμένο αγοραστικό κοινό που υπήρξε ποτέ, με τέλεια στοχευμένες διαφημίσεις. Πιο απλά, ένας φίλος αγρότης "στέλνοντας σφηνάκια" σε μια φίλη που είχε γενέθλια, δεξιά στην οθόνη του είχε φρέζες και σκεπάρνια να παρελαύνουν σε τιμές ευκαιρίας! Τυχαίο; Και η απάντηση δική σας!

Ας πάμε όμως ένα βήμα παραπέρα, να δούμε το ρόλο του FB στο παγκόσμιο φακέλωμά μας! Πριν βιαστείτε να το χαρακτηρίσετε φαντασιοπληξία ή ακραία καχυποψία, ας κάνουμε μια βόλτα στο ιστορικό των συντελεστών του FB. Από τους κυριότερους χρηματοδότες του είναι ο James Brewer, πρών

συνεργάτης του Gilman Louie, το γνωστό και ως παιδί θαύμα των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών. Διεθνής σύμβουλος πλέον της In-Q-Tel, εταιρεία που ίδρυσε η CIA με σκοπό, μεταξύ άλλων, την εξόρυξη πληροφοριών μέσω του διαδικτύου, τη συλλογή και επεξεργασία προσωπικών δεδομένων και πληροφοριών των πολιτών. Κι αυτό είναι μια μόνο σύνδεση του FB και της CIA, αρκεί μια έρευνα στο internet και η πυραμίδα των σχέσεων αποκαλύπτεται ολοκληρωτικά.

Το FB είναι σαφές. Πριν την κάθε εγγραφή και δημιουργία προσωπικού προφίλ, εμφανίζεται η άδεια χρήσης της υπηρεσίας, ένα ηλεκτρονικό συμφωνητικό που υπογράφει και αποδέχεται ο χρήστης, προκειμένου να συνεχιστεί η διαδικασία. Το FB δεν φέρει ευθύνες για διαρροή πληροφοριών μέσα από τα πρωτόκολλα ασφαλείας. Έχει κάθε νόμιμο δικαίωμα να πουλήσει ή να παραχωρήσει στοιχεία σε αστυνομία και μυστικές υπηρεσίες. Ο χρήστης αποποιείται των πνευματικών δικαιωμάτων του σε ό,τι αναρτήσει, η μυστικότητα δεν είναι εγγυημένη, ενώ το προφίλ σου δεν διαγράφεται, ακόμα κι όταν ο λογαριασμός σου απενεργοποιηθεί, αφήνοντας τις όποιες πληροφορίες διαθέσιμες. Έτσι η διάθεση των στοιχείων που έχουν κυκλοφορήσει στο FB είναι ανεξέλεγκτη, ενώ πρόκειται για τη μεγαλύτερη φωτογραφική βάση δεδομένων που υπάρχει, παρέχοντας παράλληλα και αληθινά στοιχεία συνήθως, προκειμένου να βρεις ή να σε βρουν παλιοί φίλοι και γνωστοί. Ο χρήστης έχει μεν περιορισμούς στην περιήγηση των προφίλ, το σύστημα όμως κανένα, δύναται να τους δει όλους, όπως και κάνει. Ποτέ άλλοτε λοιπόν, στην ιστορία της ανθρωπότητας, δεν έγινε μια τόσο εκτεταμένη επιχείρηση φακελώματος ιδιωτών και ομάδων ανθρώπων, έχοντας μάλιστα τη συναίνεση των υπό παρακολούθηση υποκειμένων και ενώ τα ίδια δεν σκέφτονται ούτε στιγμή, πως τα όποια προσωπικά δεδομένα τους, μέσα σε ένα ψηφιακό κόσμο όπως το FB, ίσως κάποτε χρησιμοποιηθούν εις βάρος τους ή τουλάχιστον προς όφελος κάποιων άλλων, αν όχι εις βάρος άλλων. Διότι, οι πάντα πρόθυμοι χρήστες παραθέτουν την κοινωνική τους δικτύωση, τους φίλους τους δηλαδή, τους γνωστούς τους, τους φίλους φίλων και γνωστούς γνωστών, παρέχοντας μια εξονυχιστική χαρτογράφηση κοινωνικών δομών και σχέσεων.

Έχουμε παραδείγματα ανθρώπων λοιπόν που είτε έχουν απολυθεί, είτε κρίθηκαν ακατάλληλοι για μια εργασία, μετά από στοιχεία που δεν άρεσαν στον προϊστάμενο, και τα οποία βρήκε στον εν λόγω ιστότοπο. Εγχώριο και ντόπιο παράδειγμα η αποβολή μιας μαθήτριας από το σχολείο, διότι είχε φτιάξει προφίλ στο FB, που αναφερόταν σε καθηγήτρια, η οποία μάλιστα δεν είχε κερδίσει την εκτίμηση των μαθητών της.

Δεν ξέρουμε αν ο ζάμπηλουτος πλέον Mark Zuckerberg, όταν έφτιαξε τον ιστότοπο FB για να διευκολύνει τη διαδικτυακή επικοινωνία μεταξύ συμφοιτητών στο πανεπιστήμιο Χάρβαρντ, μπορούσε να φανταστεί την εξάπλωση αυτής της φρενίτιδας. Σίγουρα πάντως θα μπορούσε να περιοριστεί, αν κάθε χρήστης πριν ξοδέψει το χρόνο του και παραδώσει τα προσωπικά του δεδομένα, σκεφτεί λίγο καλύτερα, τί κάνει και γιατί...

στα social media δε γίνονται φιλίες η ζωή είναι στους δρόμους και στις πλατείες

Υπό επιτήρηση το διαδίκτυο

Μια σειρά από νομοσχέδια που αφορούν το διαδίκτυο (SOPA-PIPA-ACTA) προωθούνται για ψήφιση τους τελευταίους μήνες, σε παγκόσμιο επίπεδο. Ενώ τα SOPA και PIPA αποσύρθηκαν προς το παρόν (μετά την απεργία διαδικτύου της 18ης Ιανουαρίου), η ACTA είναι προς ψήφιση. Η συμφωνία δεν αφορά μόνο τη διακίνηση πηλαστών προϊόντων για την προστασία πολυεθνικών όπως υπονοείται, αλλά και τη γενικότερη ανταλλαγή δεδομένων μέσω ίντερνετ. Οι χρήστες θα παρακολουθούνται για τυχόν αντιγραφές ή κατέβασμα αρχείων. Η παραβίαση θα επιφυλάσσει πρόστιμα, ποινές φυλάκισης, κλείσιμο σελίδων και αποκλεισμό χρηστών. Πρόκειται ουσιαστικά για καθιέρωση μηχανισμών επιτήρησης στο διαδίκτυο, που έχει λειτουργήσει τα τελευταία χρόνια ως μέσο ελεύθερης έκφρασης. Η προσπάθεια φίμωσης στο διαδίκτυο έχει φανεί άλλωστε και από άλλου είδους πρακτικές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πρόσφατη επίθεση που έγινε στο indymedia με διακοπή ηλεκτροδότησης και με ηλεκτρονικές επιθέσεις κατά τη διάρκεια των συγκρουσιακών διαδηλώσεων της Κυριακής (12/2).

Η ιστορία επαναλαμβάνεται..

Σε καιρούς κρίσης φαίνεται ότι η «εσωτερική» μας κρίση είναι μεγαλύτερη και μας κάνει να βλέπουμε παντού φαντάσματα και πηλαστούς εκθρούς, αποφεύγοντας να κοιτάξουμε την πραγματικότητα κατάματα και να ψάξουμε τις πραγματικές αιτίες και τους αληθινούς μας εκθρούς.

Θυμόμαστε όλοι λοιπόν το '90, το κύμα μεταναστών που ήρθε στην Ελλάδα για να βρει δουλειά, κυρίως από την Αλβανία. Πώς τους αντιμετώπισαν οι περισσότεροι Έλληνες τότε; Όπως και κάθε μετανάστη, με τους χειρότερους όρους εκμετάλλευσης. Τους έδωσαν τις βαριές δουλειές στα χωράφια, στις οικοδομές, στην καθαριότητα, σε άθλιες συνθήκες και με εξευτελιστικά μεροκάματα. Και σα να μην έφτανε αυτό βίωσαν επί χρόνια το ρατσισμό, αφού τους κατηγορήσαν ότι παίρνουν τις δουλειές από τους Έλληνες, ότι αύξησαν την εγκληματικότητα κ.τ.λ. Ποιος άλλωστε ξεχνάει τη φοβερή φράση «Αλβανός είσαι;», που έδινε και έπαιρνε στα στόματα όλων, όταν θέλανε να πούνε σε κάποιον ότι φέρεται ανέντιμα ή τα αμέτρητα ρατσιστικά ανέκδοτα που κυκλοφορούσαν, τις νυχτερινές περιπολίες και απαγορεύσεις κυκλοφορίας στα χωριά, τους ξυλοδαρμούς και τη ρουφιανιά στους μπάτσους.

Το τραγικό όμως δεν είναι μόνο ότι όλα αυτά ξεχάστηκαν από κάποιους, αφού έτσι τους βόληψε, αλλά ότι ένα μεγάλο μέρος των μεταναστών τότε, που έτυχε να είναι Αλβανοί, φαίνεται ότι ξέχασε τί πέρασε, αφού κατάφερε να ενσωματωθεί στην κοινωνία και να βγάλει λεφτά. Ακόμα τραγικότερη βέβαια είναι η αντιμετώπιση που επιφυλάσσει αυτό το κομμάτι στο πρόσφατο κύμα μεταναστών, που τυγχάνει τώρα να είναι Αφρικανοί και Ασιάτες. Έτσι, έχουμε περιστατικά όπου κάποιοι Αλβανοί εκδηλώνουν όλο το ρατσιστικό τους μένος απέναντι στους νέους μετανάστες, όπως ακριβώς είχε αντιμετωπίσει τους ίδιους και μεγάλο μέρος των Ελλήνων στο παρελθόν, όπως είδαμε με τις συλλογές υπογραφών Ελλήνων και μη καταστηματαρχών για την εκδίωξη Αλλων μεταναστών στον Άγιο Παντελεήμονα. Ατάκες του στιλ «να πάνε σπίτια τους», «είναι παράνομοι», «έρχονται εδώ για να κλέβουν», «βρωμιάρηδες» δεν ακούγονται μόνο από τους Ελληναράδες πλέον, αλλά και από πολλούς μετανάστες, όπως Αλβανούς, που μένουν χρόνια στην Ελλάδα.

Αυτό έρχεται να επιβεβαιώσει και η δήλωση του πρόεδρου των Αλβανών που ζουν στα Τρίκαλα, Βάιου Ντίμπρα, ο οποίος ζητά τον "επαναπατρισμό (απέλαση δηλαδή) των λαθρομεταναστών": *"Η οικονομική κρίση που περνάει η Ελλάδα μάς έχει επηρεάσει όλους... χάνουμε μεροκάματα και βρισκόμαστε σε εξαιρετικά δύσκολη οικονομική θέση. Άνθρωποι που ήρθαμε και εγκατασταθήκαμε στην Ελλάδα, ακολουθήσαμε όλες τις νόμιμες διαδικασίες, στείλαμε τα παιδιά μας στα σχολεία, βρισκόμαστε τώρα στο χείλος του γκρεμού και στα όρια της επιβίωσης... Για τις ελάχιστες δουλειές που υπάρχουν πια προτιμούν όλοι τους λαθρομετανάστες, κυρίως από Πακιστάν και χώρες της Ασίας και της Αφρικής, οι οποίοι παίρνουν χαμηλά μεροκάματα. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση".*

Τον τελευταίο καιρό, και ακριβώς όπως έγινε με τους Αλβανούς το '90, πολλοί Έλληνες αναγκάζονται να μεταναστεύσουν.

..αλλά η μνήμη μας είναι κοντή

εξαιτίας της κρίσης, για να αναζητήσουν μια δουλειά. Πώς όμως τους αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της χώρας που μεταναστεύουν, εν προκειμένω της Αυστραλίας;

“Μόνο τις τελευταίες 15 ημέρες περίπου 1.000 Έλληνες έφτασαν με τουριστικές βίζες στην Αυστραλία, αναζητώντας εργασία, στέγη και μια καλύτερη ζωή, ενώ από τον Ιούνιο ο αριθμός των ελλήνων μεταναστών που έφτασε στη μακρινή χώρα αγγίζει τους 3.000. Διαμένοντας σε ξενώνες και με τους Αυστραλούς να τους αντιμετωπίζουν σαν λαθρομετανάστες, καθώς δεν έχουν άδεια εργασίας, παλεύουν τώρα να βρουν μια δουλειά ώστε να παραμείνουν στη χώρα”. (Αστική φυλλάδα: πρώτο θέμα 27/11/11)

Με αυτά που γίνονται δεν μπορεί παρά να συμπεράνουμε ότι έχουμε πιάσει πάτο και δυστυχώς όχι μόνο οικονομικά....Ο κοινωνικός κανιβαλισμός είναι δίπλα μας, και σε πολλούς ήδη ενσωματωμένος.

Ε ναι λοιπόν έλληνα... ο εχθρός σου είναι ο μετανάστης, άπλητε αλβανός, τώρα πακιστανός ή αφρικανός και όχι αυτοί που σε εξουσιάζουν και κινούν τα νήματα έτσι ώστε εσύ να φτωχαίνεις και να εξαθλιώνεσαι!

Ε ναι λοιπόν αλβανέ... ο εχθρός σου είναι οι νέοι μετανάστες, “μελαμψοί” και “οχιστομάτες”, και όχι τα αφεντικά που σε ξεζούμιζαν τόσα χρόνια και ξεζουμίζουν τώρα κι αυτούς!

Ε ναι λοιπόν αυστραλέ... τώρα που έρχονται οι έλληνες για να βρουν δουλειά στη χώρα σου οι εχθροί σου θα 'ναι αυτοί, όπως και στο παρελθόν ήταν για τους αμερικάνους ('10-'20) ή τους γερμανούς ('50-'60), και όχι ο καπιταλισμός που η κρίση του χτυπάει σιγά-σιγά και την πόρτα σου.

Από Κάτω αυτού του κόσμου αλληλοσπαραχτείτε, βάση εθνικότητας ή χρώματος για να κάνετε να γελούν και να τρίβουν για άλλη μια φορά τα χέρια τους οι ισχυροί αυτού του κόσμου..

Μη μου τη λήθη τάρατε...

Συνεχίζεται η επανάσταση στην Αίγυπτο

Εδώ και ένα περίπου χρόνο η Αίγυπτος συνταράσσεται από επαναστατικά γεγονότα. Μετά τις 25 Γενάρη του 2010 μια σειρά μαζικών διαδηλώσεων και άγριων απεργιών κατάφεραν και ανέτρεψαν το στυγνό καθεστώς του οποίου ηγείτο ο Μουμπάρακ. Οι επιθυμίες των επαναστατών όμως για ολοκληρωτική αλλαγή δεν εκληφθήκαν, αφού στην εξουσία αναρριχήθηκε ο στρατός μέσω της κούνιας του Στρατιωτικού Συμβουλίου, το οποίο κυβερνά έκτοτε. Έτσι η επανάσταση στην Αίγυπτο όχι απλώς δεν σταμάτησε, αλλά συνεχίζει απαιτώντας την ανατροπή της

στρατιωτικής κυβέρνησης, τον τερματισμό των στρατοδικείων, την αναδιάρθρωση του υπουργείου Εσωτερικών και την εγγύηση των ελευθεριών και της κοινωνικής δικαιοσύνης, κι αυτό χωρίς να μείνουν ατιμώρητοι οι στρατιωτικοί που ματοκύλησαν την επανάσταση. Ταυτόχρονα η επανάσταση στρέφεται και εναντίον της Μουσουλμανικής Αδελφότητας που προσπαθεί να εκτονώσει την οργή των διαδηλωτών και να στρέψει τα αιτήματά της σε πιο ανύψυνα μονοπάτια. Έτσι, και σε πλήρη αντίθεση με το μύθο που καλλιεργούν τα δυτικά καθεστώτα ότι τάχα η Μουσουλμανική Αδελφότητα ελέγχει την επανάσταση, χιλιάδες διαδηλωτές συγκρούστηκαν στους δρόμους της Αιγύπτου με μέλη της Αδελφότητας που εμπόδιζαν τους διαδηλωτές να προσεγγίσουν τη βουλή (μας θυμίζει κάτι ανάλογο που έκανε το ΚΚΕ εδώ στις 20 Οκτώβρη). Οι Αιγύπτιοι επαναστάτες έστειλαν τους αγωνιστικούς τους καιροεπιμοίους με συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, στα πλαίσια της διεθνούς μέρας αλληλεγγύης στους εξεγερμένους στην Ελλάδα (18/2), κάτι που έγινε σε πλήθος πόλεων παγκοσμίως.

Κάιρο να γίνει κάθε συνοικία!

Νέα

Ποινικοποίηση της σκέψης

Στις 10 Γενάρη πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στο ραδιοφωνικό σταθμό Flash Fm με σκοπό την αντιληφοφόρηση για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα που εκδικάζεται από τις 5 του Οκτώβρη. Μετά την κατάληψη του κτιρίου και ενώ ο σταθμός δεν προχώρησε σε καταγγελία προς τους αλληλεγγυους/ες, μπάσοι εισέβαλλαν στο κτίριο του ραδιοσταθμού συλλαμβάνοντας 20 άτομα.

Οι συλληφθέντες παραπέμπονται σε δίκη, με βασική κατηγορία τον “εγκλημασμό τρομοκρατικών πράξεων” που εμπίπτει στον νέο «αντιτρομοκρατικό» νόμο. Πρόκειται για ποινικοποίηση της αλληλεγγύης σε πολιτικούς κρατούμενους που διώκονται για την ένοπλη επαναστατική δράση απέναντι στη βία του συστήματος. Το κράτος προχωρά στην μετατροπή πολιτικών πεποιθήσεων σε έγκλημα και για ακόμη μια φορά, χρησιμοποιώντας το φόβο, προσπαθεί να αποτρέψει οποιαδήποτε αντίσταση. Ως άμεση απάντηση στο γεγονός πραγματοποιήθηκαν μικροφωνικές και μοιράστηκαν κείμενα από αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας. Η δίκη των 20 συλληφθέντων θα πραγματοποιηθεί στις 26/03/12

Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας!!

το έντυπο τυπώθηκε από
την τυπογραφική
κολλεκτίβα Rotta στην
Αθήνα, σε 2800 αντίτυπα και
μοιράζεται σε σχολεία και
δρόμους της πόλης,
χωρίς αντίτιμο.

Χανιά, Μάρτης 2012

συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών "σαηταδύροι"